

ogsaa bestyrkedes ved selve den hvidterede Finanzministers Udtalelse, at den danske Regjering ikke vilde have staaet heldigere og sandsynligvis vilde have tilveiebragt et gunstigere Resultat, hvis de indre Betingelser havde været til Stede. Paa den anden Side erkjender jeg, at Spørgsmaalet om en Traktat med Spanien for en Del af vor Handel, og da særlig for Island, samt for Skibsfarten, har en Betydning, som ikke kan overses, og da der jo ikke er Udsigt til, at vi, ved at forkaſte denne Traktat, skulde kunne opnaa en gunstigere, anbefalede jeg altsaa at godkjende Traktaten under to Forudsætninger, dels at man ikke derved skulde prægravere Opnaaelsen af en Traktat med Frankrig, hvilken jeg tillægger en større Betydning for Handel og Skibsfart i det Hele end en Traktat med Spanien, dels at man heller ikke ved den Nedgang i Toldindtægter, som følger af Traktatens Godkjendelse, skulde prægravere Gjennemførelsen af andre lige saa vigtige Reforme, som længe have været ønskede til Fremme af hele det økonomiske Liv. Hvad angaar det første af disse Punkter, da var det mig uklart, hvorvidt den bestaaende Traktat, Traktaten af 1842 mellem os og Frankrig, ikke vilde nødsage os til ogsaa at indrømme Frankrig samme Begunstigelser, som her indrømmes Spanien, om ikke fuldt ud gratis, saa dog uden at vi derved opnaa, hvad vi maatte ønske, at behandles som de mest begunstigede Nationer. Jeg var ikke, og jeg tilstaa, jeg er ikke endnu fuldt paa det Nene med efter Traktatens Ordlyd, hvorledes vi i den Henseende ere stillede, og da det maa siges, at Frankrig under de tidligere Forhandlinger, som fra vor Side have været aabnede, har vist en mærkelig Grad af Stivhed overfor os, en Stivhed, som er saa meget besynderligere, som den Omsætning, vi have med Frankrig, for det kun spiller en meget lille Rolle, saa vilde det være dobbelt betænkeligt, om vi paa Forhaand spillede de Kort fra os, som vi maatte have overfor Frankrig. Med Hensyn til dette Spørgsmaal finder jeg heller ikke i Udvalgets Betænkning nogen positiv Oplysning. Men jeg har forstaaet af Udtalelser af Udvalgets Medlemmer, hvilket jo har konfereret med Ministeren, at det tør antages, at Godkjendelsen af den spanske Traktat ikke vil prægravere mulige Forhandlinger om Opnaaelsen af en for os ønskelig Traktat med Frankrig. Naar det forholder sig saaledes, falder altsaa denne Betænkelighed bort. — Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, Gjennemførelse af andre Reforme indadtil, da ser jeg ikke rettere, end at det af det ærede Flertal stillede Forslag i alle Henseender hder væsentlig det Samme, som Forslaget i Fjor

yhede. Paa Grund af den Maade, hvorpaa det finansielle Spørgsmaal ved det foreliggende Forslag er tænkt løst, har man vel ikke funnet opnaa alle Nedsættelser, alle Reforme paa een Gang; men de fremkomme dog efterhaanden, lidt efter lidt, efter som Statskassen faar Raad dertil. Forjaavidt finder jeg ikke, at der er nogen væsentlig Anke mod Flertallets Forslag. Ligeledes maa det erkjendes fra deres Side, som inde Bessyttelse, at der er gjort imødekommende Skridt overfor deres Ansuelser, idet adskillige Bessyttelsesforrettere foreslaaede først at skulle nedsættes senere, saa at der vil være givne en Overgangstid for saadanne Industrier. — Det er en Selvsølge, at der i Flertallets Forslag som i ethvert Toldlovsforslag er adskillige Enkeltheder, som Enhver ikke kan sympatisere med; men i den Henseende er det absolut nødvendigt, at man viser Resignation. De 13 Mar, i hvilke vi ligesom 1871 have forhandlet om Reforme i Toldloven, vise noksom, at ved at vedblive at drøfte Enkeltheder naae vi aldrig til en Afslutning. Skal der være Mulighed for overhovedet at føre en sliq Reform igjennem, maa man tage paa den med rund og rask Haand. Man maa fra alle Sider være beredt til i Enkeltheder at laa af paa det, man i og for sig maatte ansø for det Bedste.

Smidlerid, det, der i hele denne Sag er Hovedvanskeligheden og har været det bestandig, er jo den finansielle Side. Det er Spørgsmaalet om den Nedgang i Udbyttet af de indirekte Skatter, som vil følge af Reformen. Det Underændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, gaar i alt Væsentligt ud paa det Samme, som jeg allerede i Fjor, som Medlem af Toldudvalget, foreslog. Flertallets finansielle Standpunkt anser jeg i Mar lige saa lidt som i Fjor for holdbart, og dette er det Hovedpunkt, hvori jeg skiller mig fra Flertallet. Flertallets Forslag gaar jo ud paa: først en fast tarifmæssig Nedgang, der andrager 6,219,000 Kr., og dertil kommer saa endvidere den Nedgang, som vil blive Følgen af Handels-traktatens Vedtagelse, hvilken anslaaes til i det Hele 653,000 Kr., det vil sige, naar Bestemmelserne i Traktaten udstrækkes til at finde Anvendelse paa samtlige Lande, med hvilke vi staa i Handelsforbindelse. Overfor Spanien alene vil, saa vidt jeg ser, Virkningen blive en Nedgang i Toldindtægter af ca. 183,000 Kr., og Resten 470,000 Kr. falder altsaa paa vor Omsætning med andre Lande. Disse 653,000 Kr., lagte til det forrige Beløb, giver 6,872,000 Kr. Hertil tror jeg, at man hyderligere lige saa gjerne strax kan føie Halvdelen af Tolden af Vin paa Glasfer.